

“Yeni Şafak gazetesinden bir tetikçi eksilmiş” sözünü duyunca kahroldum

Makalelerini Odatv'de yayınlardık kimi zaman. Son alıntıyı 9 Şubat 2017'de yaptık. Yeni Şafak'taki köşesinde savruk FETÖ operasyonlarını eleştiriyordu...

Akif Emre...

Soner Yalçın 25.05.2017 03:56

<http://www.sozcu.com.tr/2017/yazarlar/soner-yalcin/akif-emre-1868172/>

Tanışmıyorduk.

Tanıyordum. Okuyordum. Bilgileniyordum.

Ne yazık ki, 60 yaşında çalışma masasının üzerine yığılıp kaldı.

Çok üzüldüm...

Hele “Bizim Mahalle”de, “Yeni Şafak gazetesinden bir tetikçi eksilmiş” sözünü duyunca kahroldum.

Demek, “mahalleler” bu derece birbirinden koptu!

Demek, insanlar bu derece kin dolu! Yazık.

Demek, “tetikçi” öyle mi? **Günah.**

Oysa ani ölümünü duyduğumda, “ah keşke tanışsaydım; sohbet etseydim; ne eksiklik” dedim içimden.

Demek, “**Bizim Mahalle**” pek tanımıyor.

Yazmalıydım...

Evet, yazar'dı.

Evet, gazeteciydi.

Evet, belgeselciydi.

Bana sorarsanız hepsinin üstündeydi...

Sufi idi; **nefsine hakim.**

Hala süren iktidar sarhoşluğu döneminde nemalanma nedir bilmedi.

Basitliğe tamah etmedi; **cip kültürüne yenilmedi;** eşyanın kölesi olmadı yani.

Tamahkarları sevmedi. O hep Üsküdar'ın dolmuş müşterisi.

Hep mütevazı.

Hep sokak'ta; **1100 odalı Saray'a dönüp bakmadı bile.**

Kabe'sini kaybedenlerden değil çünkü.

Siyasi muktedirlere hep muhalif.

Ne “hırkası” Cemaat'ten, ne “lokması” parti'den.

“İslamcı” değil; samimi Müslüman.

Fikrin namusuna inançlı. Kalem keskin. Sözü'nün eri marifet ehli.

Hamas'ı da eleştirdi; Müslüman Kardeşleri de, ama kırıp dökmeden.

“Huysuz” derlerdi; tıpkı bacanağı **Yusuf Kaplan'a** söyledikleri gibi! Oysa zordu erdemli olmak!

Çoğu zaman kırıldı, tek ses çıkarmadı; kapıları usulca kapatıp, çıktı gitti.

Dimdik yürüdü.

Dönekleri, yandaşları hiç sevemedi.

Mahallesi kalabalıklaştıkça, o yalnızlaştı.

İktidarın getirdiği **yozlaşmadan, kibirden utandı.**

Hiç bozulmadı. İnsan kaldı.

İktidarda iken yenilgiyi gören ilk kişi oldu!

Sebat eden, akif...

Davasına aşık, emre...

ZİHİNSEL TRAVMA

Akif Emre, **sağcı** değildi...

Akif Emre, **muhafazakar** değildi...

Anti-kapitalistti. “İslam, eğer kapitalist ilişki biçimlerinin payandası ve tüketim toplumunun bir parçası olarak popüler kültürün nesnesi haline geliyorsa, bu Müslümanlık ile kurduğumuz ilişki son derece arızalı demektir.”

“Küreselliğin Fay Hattı” kitabının yazarı bir **anti-emperyalist.**

Suriye'ye saldırı başladığında şunu yazdı:

“Bugün hedeflerin Amerikan füzeleriyle vurulmasını **kurtuluş umudu** olarak görenler, **başkalarının yazdığı senaryoyla sahaya inerken**, bir gün Amerikalılara muhtaç olacaklarını da göremeyenlerdir. **‘Mısır'da Amerikan karşıtı, Suriye'de Amerikan füzesi**

bekler' durumuna düşmenin temelinde, derin bir **zihinsel travma** yatmaktadır. Bunu görmeden mevcut durum hakkında konuşmak, hazır kurtuluş reçetesi yazmak, abesle iştigaldir. Türkiye başta olmak üzere bölgede hepimiz **bir akıl tutulmasının değil akıl zehirlenmesinin mağdurlarıyız**. Her şeyden önce zihinleri, vicdanları zehirleyen tesire karşı panzehirin ne olduğu üzerinde yeniden düşünmek durumundayız. Sahte oluşumların sahte çözümleri önümüze yeni ufuklar açmaz, sadece serap çıkarır..." (29 Ağustos 2013)

Akif Emre haklı çıkmadı mı?

Küresel güçlere nasıl yenik düşüldüğünü de biliyordu: Para!

Geçen hafta şunu yazdı:

"İşittiklerimizden dolayı, **bildiklerimizden dolayı** acı çekmeye başlıyoruz. Birebir şahit olmasak bile. Acı çekmeye icbar ediliyoruz sanki, ya anlatılanlar gerçek olduğu için, yahut gerçek yerine sahte gerçekler ikame edildiği için. **Bu denli yozlaşma, çürümeye mahkûm olmak duygusu** bizatihi insanın içini kemiren bir şey. Sadece insan teki olarak her birimiz değil, toplum da içten içe çürüyor..." (18 Mayıs 2017)

"Mahallesindeki" **yalnızlığımı** sanırım anlıyorsunuz...

İYİ BİLİRDİK

Evet...

Akif Emre'nin evi, "Bizim Mahalle"ye sınırdı.

Bir el mesafesindeydi uzaklığımız.

Makalelerini **Odatv**'de yayınlardık kimi zaman.

Son alıntıyı 9 Şubat 2017'de yaptık.

Yeni Şafak'taki köşesinde **savruk FETÖ operasyonlarını** eleştiriyordu:

– Her şeyi müesses nizamın gerekleri açısından meşrulaştırılan uygulamaların; adalet ilkesini de, maşeri vicdanı da yaralama potansiyeli her zaman vardır. Kaldı ki kimi uygulamaların şimdiden toplumsal yaralar açtığı söylenebilir.

– Devlet aklının pratik zekası bu uygulamada da devreye girmiş, bu arada FETÖ ilişkilerinden bağımsız muhalif görülenlere yönelmiştir. Açıktan başka terör örgütlerine destek verenler bir yana, **düşünsel anlamda muhalif olanlar**, İslamcılar da bu tasfiyeden nasibini almaktadır.

– Vicdan ve adalet duygusunu yaralayan uygulamalarda farklı bir kaç nüfuz alanı devreye giriyor:

– Şahsi hesap ve kariyeri açısında rakip gördüğünü FETÖ üyesi olarak **ihbar eden** ahlak yoksunluğu.

– **Kripto tiplerin** kendi konumlarını garantiye almak için yaptıkları ihbarlar. Bu şekilde hem aktif mücadele eden bir yetkili devre dışı bırakılmış oluyor, hem kendi konumunu güçlendiriyor.

– Olur olmaz **her ihbarı araştırmadan işlem yapan bürokratların** risk almaktan kaçınan uygulamaları. ‘Suçsuzsa nasıl olsa ortaya çıkar’ mantığı ile, işlem yapılan insanların toplum nezdinde düştükleri durum ve mağduriyetlerin bakiyesi sanılandan çok fazla.

– Bir sistemde ‘devlet akli ve devlet maslahatı’nın üstünde değerler yoksa **despotizme** yol açar. **Önce adalet, ahlak ve toplumsal sorumluluk.** Siyasilerin, bürokratların yanlışlarını frenleyecek başka ne var elimizde?

Akif Emre **vicdanlı bir entelektüel** idi.

Aslında **mahallemiz** aynıydı.

İyi bilirdik...